

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti razširjeni senat)

z dne 1. septembra 2021 *

„Znamka Evropske unije – Prijava besedne znamke Evropske unije Limbic® Types – Absolutni razlogi za zavrnitev – Odločba, izdana po tem, ko je Splošno sodišče razveljavilo prejšnjo odločbo – Predodelitev velikemu odboru za pritožbe – Člen 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) Uredbe 2017/1001) – Napačna uporaba prava – Ugotavljanje dejanskega stanja po uradni dolžnosti – Člen 95(1) Uredbe 2017/1001 – Pravnomočnost – Člen 72(6) Uredbe 2017/1001 – Sestava velikega odbora za pritožbe“

V zadevi T-96/20,

Gruppe Nymphenburg Consult AG s sedežem v Münchnu (Nemčija), ki jo zastopa R. Kunze, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa D. Hanf, agent,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper odločbo velikega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 2. decembra 2019 (zadeva R 1276/2017-1) v zvezi z zahtevo za registracijo besednega znaka Limbic® Types kot znamke Evropske unije,

SPLOŠNO SODIŠČE (peti razširjeni senat),

v sestavi S. Papasavvas, predsednik, D. Spielmann (poročevalec), U. Öberg, sodnika, O. Spineanu-Matei, sodnica, in R. Mastroianni, sodnik,

sodna tajnica: R. Ūkelytė, administratorica,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 20. februarja 2020,

na podlagi odgovora na tožbo, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 22. maja 2020,

na podlagi pisnega vprašanja Splošnega sodišča strankama z dne 18. novembra 2020,

na podlagi obravnave z dne 16. marca 2021

* Jezik postopka: nemščina.

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, družba Gruppe Nymphenburg Consult AG, je 15. novembra 2013 pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1)), vložila zahtevo za registracijo znamke Evropske unije.
- 2 Znamka, za katero je zahtevana registracija, je besedni znak Limbic® Types.
- 3 Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 16, 35 in 41 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev za registracijo znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in med drugim za vsak razred ustrezajo temu opisu:
 - razred 16: „Tiskovine, zlasti knjige, revije, časopisi in brošure na področjih poslovnega svetovanja in svetovanja pri vodenju človeških virov ter priročniki o znamkah“;
 - razred 35: „Oglaševanje; poslovno svetovanje in svetovanje v zvezi s človeškimi viri, zlasti na področjih razvoja znamk, pozicioniranja znamk, razvoja poslovne kulture, razvoja modelov, izbire osebja, motiviranja sodelavcev, oglaševanja in trženja, predstavitve člankov in tržnih raziskav“;
 - razred 41: „Izobraževanje; usposabljanje; razvedrilne storitve; športne in kulturne dejavnosti; predavanja, usposabljanje in izobraževanje na področjih razvoja znamk, pozicioniranja znamk, razvoja poslovne kulture, razvoja modelov, izbire osebja, motiviranja sodelavcev, oglaševanja in trženja, predstavitve člankov in tržnih raziskav; objavljanje knjig, revij, časopisov in brošur na področjih poslovnega svetovanja in svetovanja pri vodenju človeških virov ter priročnikov o blagovnih znamkah“.
- 4 Preizkuševalec je z odločbo z dne 30. maja 2014 na podlagi člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe 2017/1001) v povezavi s členom 7(2) te uredbe (postal člen 7(2) Uredbe 2017/1001) zahtevo za registracijo v zvezi s proizvodi in storitvami iz točke 3 zgoraj zavrnil.
- 5 Tožeča stranka je 29. julija 2014 zoper odločbo preizkuševalca pri EUIPO vložila pritožbo na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 (postali členi od 66 do 71 Uredbe 2017/1001).
- 6 Prvi odbor za pritožbe EUIPO je z odločbo z dne 23. junija 2015 pritožbo zavrnil. Menil je, da je znak Limbic® Types v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 za zadevne proizvode in storitve opisen.
- 7 Tožeča stranka je 7. septembra 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča zoper odločbo z dne 23. junija 2015 vložila tožbo, vpisano pod številko T-516/15.

- 8 Splošno sodišče je s sodbo z dne 16. februarja 2017, *Gruppe Nymphenburg Consult/EUIPO (Limbic® Types)* (T-516/15, neobjavljena, v nadaljevanju: razveljavitvena sodba, EU:T:2017:83), tožbi tožeče stranke ugodilo in odločbo z dne 23. junija 2015 zaradi napačne presoje odbora za pritožbe glede opisnosti prijavljene znamke v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 razveljavilo.
- 9 S sklepom predsedstva odborov za pritožbe z dne 16. junija 2017 je bila zadeva – pod referenčno številko R 1276/2017-G – predodeljena velikemu odboru za pritožbe zaradi ponovne odločitve. Tožeča stranka je bila o tej predodelitvi obveščena z obvestilom tajništva odborov za pritožbe z dne 2. avgusta 2017.
- 10 Veliki odbor za pritožbe je z obvestilom z dne 29. maja 2018 tožečo stranko obvestil, da meni, da absolutni razlogi iz člena 7(1)(b) in (c) Uredbe 2017/1001 nasprotujejo registraciji prijavljene znamke za zadevne proizvode in storitve, ter od nje zahteval, naj predloži pripombe. Tožeča stranka je 21. septembra 2018 to zahtevo izpolnila.
- 11 Veliki odbor za pritožbe je z odločbo z dne 2. decembra 2019 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrnil. Prvič, menil je, da je Splošno sodišče v razveljavitveni sodbi razsodilo, da dokazi, na katere se je v odločbi z dne 23. junija 2015 oprl prvi odbor za pritožbe, ne zadostujejo za to, da bi se ugotovilo, da je prijavljena znamka opisna. Zato je, ker je menil, da obstajajo dodatna dejstva in dokazi, iz tega sklepal, da mora na podlagi člena 95(1) Uredbe 2017/1001 ponovno odločiti o opisnosti prijavljene znamke. Drugič, pri presoji navedene opisnosti je veliki odbor za pritožbe najprej navedel, da so zadevni proizvodi in storitve namenjeni širši javnosti in strokovnjakom na področjih poslovnega svetovanja, svetovanja pri vodenju človeških virov, oglaševanja, trženja, človeških virov, poslovnega upravljanja, poklicnega izobraževanja, profesionalnega športa, coachinga, razvedrilnih storitev in kulture. Nato je ugotovil, da prijavljena znamka pomeni „limbične tipe“, in menil, da bo upoštevana angleško govoreča javnost to znamko razumela, kot da v bistvu označuje razvrstitev posameznikov glede na osebne profile ali tipe osebnosti, določene na podlagi informacij v zvezi z limbičnim sistemom. Nazadnje, iz svojih ugotovitev je sklepal, da je prijavljena znamka za zadevne proizvode in storitve opisna. Tretjič, menil je, da prijavljena znamka nima razlikovalnega učinka. Zato je pritožbo zavrnil.

Predlogi strank

- 12 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano odločbo razveljavi;
 - EUIPO naloži plačilo stroškov.
- 13 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 14 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov, od katerih se prvi nanaša na bistvene kršitve postopka, drugi na kršitev člena 72(6) Uredbe 2017/1001, tretji na kršitev člena 7(1)(c) navedene uredbe, četrti na kršitev člena 7(1)(b) iste uredbe, peti na kršitev člena 94(1) te uredbe in šesti na kršitev člena 96 navedene uredbe.

Uvodne ugotovitve

- 15 Glede na datum vložitve zadevne zahteve za registracijo, in sicer 15. november 2013, ki je odločilen za opredelitev upoštevne materialnega prava, se za ta spor uporabljajo materialne določbe Uredbe št. 207/2009 (glej v tem smislu sklep z dne 5. oktobra 2004, Alcon/UUNT, C-192/03 P, EU:C:2004:587, točki 39 in 40, ter sodbo z dne 23. aprila 2020, Gugler France/Gugler in EUIPO, C-736/18 P, neobjavljena, EU:C:2020:308, točka 3 in navedena sodna praksa).
- 16 Zato je treba v obravnavani zadevi, kar zadeva materialnopravna pravila, šteti, da se sklicevanja odbora za pritožbe v izpodbijani odločbi in sklicevanja v trditvah tožeče stranke na člen 7(1)(b) in (c) Uredbe 2017/1001 nanašajo na člen 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009, ki ima enako vsebino.
- 17 Poleg tega, ker se v skladu z ustaljeno sodno prakso za postopkovna pravila na splošno šteje, da se uporabljajo od dne začetka njihove veljavnosti (glej sodbo z dne 11. decembra 2012, Komisija/Španija C-610/10, EU:C:2012:781, točka 45 in navedena sodna praksa), se za ta spor glede na datum zadevnih dogodkov uporabljajo postopkovne določbe uredb št. 207/2009 in 2017/1001.

Prvi tožbeni razlog: bistvene kršitve postopka

- 18 Tožeča stranka v utemeljitev tega tožbenega razloga navaja tri očitke.

Prvi in drugi očitek: neobstoj obvestila in pomanjkljiva obrazložitev odločbe o predodelitvi velikemu odboru za pritožbe

- 19 Tožeča stranka s prvim očitkom trdi, da ji odločba predsedstva odborov za pritožbe z dne 16. junija 2017, s katero je bila zadeva predodeljena velikemu odboru za pritožbe, ni bila posredovana kot taka, ampak da je bila o tej odločbi obveščena le z obvestilom z dne 2. avgusta 2017, s čimer so bili kršeni člen 165(3)(a) in člen 166(4)(a) Uredbe 2017/1001 ter člen 35(1) in (4) ter člen 37(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 z dne 5. marca 2018 o dopolnitvi Uredbe 2017/1001 ter razveljavitvi Delegirane uredbe (EU) 2017/1430 (UL 2018, L 104, str. 1).
- 20 Tožeča stranka z drugim očitkom trdi, da je bila s sklepom predsedstva odborov za pritožbe z dne 16. junija 2017 kršena obveznost obrazložitve iz člena 94 Uredbe 2017/1001, ker v njem niso bili navedeni razlogi za to predodelitev iz člena 165 navedene uredbe. Dodaja, da je bila taka obrazložitev še toliko bolj potrebna, ker je bil, prvič, prvi odbor za pritožbe, ki je izdal odločbo z dne 23. junija 2015, navedeno v točki 6 zgoraj, sestavljen iz enega samega člana in, drugič, ker ni bilo mogoče ugotoviti, na kateri podlagi je bila zadeva predodeljena velikemu odboru za pritožbe.

- 21 EUIPO izpodbija dopustnost teh očitkov, ker naj ne bi bili usmerjeni zoper izpodbijano odločbo, ampak zoper sklep predsedstva odborov za pritožbe z dne 16. junija 2017, ki naj ne bi posegal v položaj tožeče stranke. Izpodbija tudi utemeljenost teh očitkov in upoštevnost drugega očitka, ker je bila tožeča stranka z obvestilom z dne 29. maja 2018 seznanjena z razlogi za predodelitev zadeve velikemu odboru za pritožbe in ker je bila pozvana, naj predloži pripombe v odgovor na navedeno obvestilo.
- 22 V skladu s členom 72(1) Uredbe 2017/1001 se lahko tožba pri sodišču Evropske unije vloži zgolj zoper odločbo odborov za pritožbe. V okviru take tožbe so torej dopustni zgolj tožbeni razlogi zoper samo odločbo odbora za pritožbe (glej v tem smislu sodbi z dne 7. junija 2005, Lidl Stiftung/UUNT – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, točka 59, in z dne 16. maja 2019, KID-Systeme/EUIPO – Sky (SKYFi), T-354/18, neobjavljena, EU:T:2019:333, točka 99 in navedena sodna praksa).
- 23 Ugotoviti je treba, da bi nepravilnosti, na katere se sklicuje tožeča stranka, lahko vplivale na sklep predsedstva odborov za pritožbe z dne 16. junija 2017, ne pa na izpodbijano odločbo.
- 24 Zato sta prvi in drugi očitek prvega tožbenega razloga nedopustna.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 169(1) Uredbe 2017/1001

- 25 Tožeča stranka trdi, da je bila sestava velikega odbora za pritožbe, ki je izdal izpodbijano odločbo, v nasprotju z določbami člena 169(1) Uredbe 2017/1001, ker je bil eden od članov navedenega odbora edini član odbora za pritožbe, ki je izdal odločbo z dne 23. junija 2015.
- 26 EUIPO prereka trditve tožeče stranke.
- 27 V skladu s členom 169(1) Uredbe 2017/1001 člani odborov za pritožbe ne smejo sodelovati pri pritožbenem postopku, če so sodelovali pri odločitvi, zoper katero je bila vložena pritožba.
- 28 Poleg tega razveljavitvena sodba učinkuje *ex tunc* in zato retroaktivno iz pravnega reda odstrani akt, ki je bil razveljavljen (glej sodbo z dne 25. marca 2009, Kaul/UUNT – Bayer (ARCOL), T-402/07, EU:T:2009:85, točka 21 in navedena sodna praksa).
- 29 V obravnavani zadevi je treba spomniti, da je bila registracija prijavljene znamke zavrnjena z odločbo preizkuševalca EUIPO z dne 30. maja 2014 in da je prvi odbor za pritožbe po pritožbi, ki jo je vložila tožeča stranka, z odločbo z dne 23. junija 2015 potrdil zavrnitev zahteve za registracijo. Ta odločba je bila z razveljavitveno sodbo, ki je postala pravnomočna, razveljavljena, tako da je bila retroaktivno odstranjena iz pravnega reda. Zato odločba, ki je predmet pritožbe v smislu člena 169(1) Uredbe 2017/1001 pred velikim odborom, ni odločba z dne 23. junija 2015, ampak odločba preizkuševalca z dne 30. maja 2014.
- 30 Poleg tega člen 35(4) Delegirane uredbe 2018/625 določa:
„Če se odločba odbora za pritožbe razveljavi ali spremeni z dokončno odločitvijo Splošnega sodišča [...], predsednik odborov za pritožbe zaradi upoštevanja te odločitve v skladu s členom 72(6) Uredbe (EU) 2017/1001 zadevni primer na podlagi odstavka 1 tega člena dodeli odboru za pritožbe, ki ga ne sestavljajo tisti člani, ki so sprejeli razveljavljeno odločbo, razen če se primer napoti na razširjeni [veliki] odbor [...]“

- 31 Ker je bila v obravnavani zadevi zadeva predodeljena velikemu odboru za pritožbe, je ta smel vključiti edinega člana odbora za pritožbe, ki je izdal odločbo z dne 23. junija 2015.
- 32 Iz navedenega izhaja, da pri sestavi velikega odbora za pritožbe, ki je izdal izpodbijano odločbo, ni bilo nobene napake, zaradi katere bi bila navedena odločba nezakonita. Zato je treba tretji očitek in s tem prvi tožbeni razlog zavrni.

Drugi tožbeni razlog: kršitev pravnomočnosti

- 33 Tožeča stranka v bistvu trdi, da je bila glede na člen 72(6) Uredbe 2017/1001 pri izdaji izpodbijane odločbe kršena pravnomočnost, ker naj veliki odbor za pritožbe ne bi izpolnil svoje obveznosti, da stori vse potrebno za izvršitev razveljavitvene sodbe, in ker naj bi zato kršil pravnomočnost v zvezi z obrazložitvijo in izrekom te sodbe. V tej sodbi naj bi namreč Splošno sodišče ugotovilo, da prijavljena znamka za zadevne proizvode ni opisna v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009, ne pa tega, da odbor za pritožbe ni pravno zadostno dokazal opisnosti te znamke. Ker je Splošno sodišče tako odločilo po vsebini, tožeča stranka iz tega sklepa, da veliki odbor za pritožbe ni mogel veljavno ponovno preizkusiti navedene opisnosti.
- 34 EUIPO preroka trditve tožeče stranke. Prvič, trdi, da je bila odločba z dne 23. junija 2015 z razveljavitveno sodbo razveljavljena in ne spremenjena, pri čemer z navedeno sodbo EUIPO ni bila naložena obveznost, da dovoli registracijo prijavljene znamke. Razveljavitvena sodba naj zaradi upoštevanja razdelitve pristojnosti med Splošnim sodiščem in EUIPO ne bi vsebovala dokončne ugotovitve o primernosti prijavljene znamke za registracijo in obstoju ali neobstoju absolutnega razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009. Iz razveljavitvene sodbe naj bi izhajalo le, da dokazi, na katerih temelji presoja prvega odbora za pritožbe iz odločbe z dne 23. junija 2015, niso zadostovali za ugotovitev, da je znamka za zadevne proizvode in storitve opisna.
- 35 Drugič, EUIPO trdi, da v zvezi z absolutnimi razlogi za zavrnitev registracije njegova obveznost za ugotavljanje dejanskega stanja po uradni dolžnosti, ki jo ima na podlagi člena 95(1) Uredbe 2017/1001, velja do datuma registracije in da lahko na podlagi člena 45(3) Uredbe 2017/1001 kadar koli pred registracijo in na lastno pobudo nadaljuje preizkus absolutnega razloga za zavrnitev, če je to utemeljeno z novimi dejstvi, ki izhajajo iz pripomb tretjih oseb, iz ugotovitev v poznejšem postopku z ugovorom ali, tako kot v obravnavani zadevi, na podlagi pravnomočnosti razveljavitvene sodbe.
- 36 Tretjič, EUIPO trdi, da tožeča stranka velikemu odboru za pritožbe napačno očita, da je ponovno preizkusil opisnost prijavljene znamke, saj se je preizkus, ki ga je opravil navedeni odbor, nanašal na druge dejanske elemente in dokaze od tistih, na katerih je temeljila odločba z dne 23. junija 2015.
- 37 Najprej je treba spomniti, da je razveljavitvena sodba, ker zoper njo ni bila vložena pritožba, postala pravnomočna.
- 38 Poleg tega je bilo v sodni praksi že opozorjeno na pomen načela pravnomočnosti tako v pravnem redu Unije kot v nacionalnih pravnih redih. Da bi se zagotovila stabilnost prava in pravnih razmerij ter učinkovito izvajanje sodne oblasti, je namreč pomembno, da sodnih odločb, ki so postale pravnomočne po tem, ko so bila izčrpana vsa razpoložljiva pravna sredstva, ali po tem, ko so se iztekli roki zanje, ni več mogoče izpodbijati (glej sodbo z dne 19. aprila 2012, *Artegodan/Komisija*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, točka 86 in navedena sodna praksa).

- 39 Dalje, na podlagi člena 72(6) Uredbe 2017/1001 mora EUIPO storiti vse potrebno za izvršitev sodbe sodišča Unije.
- 40 Ni sporno, da je odbor za pritožbe z odločbo z dne 23. junija 2015 zavrnil registracijo prijavljene znamke, ker naj bi bila ta znamka za zadevne proizvode in storitve opisna. Splošno sodišče je v razveljavitveni sodbi ugodilo prvemu tožbenemu razlogu, ki se je nanašal na kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009. Splošno sodišče je s točko 1 izreka te sodbe odločbo odbora za pritožbe z dne 23. junija 2015 razveljavilo.
- 41 Razlogi, iz katerih je Splošno sodišče ugodilo prvemu tožbenemu razlogu in ki so navedeni v točkah od 34 do 52 razveljavitvene sodbe, so:
- „34 Ugotoviti je treba, da odbor za pritožbe ni dokazal, da bo upoštevna javnost v obravnavani zadevi takoj in brez razmišljanja konkretno in neposredno povezala zadevne proizvode in storitve ter znak Limbic® Types.
- 35 Zadevna javnost bo sicer simbol ,®‘ in izraz ,types‘ lahko razumela, saj je prvi znak, ki označuje registrirano znamko, drugi pa je običajen angleški izraz, ki napotuje na splošno obliko, strukturo ali značilnost, ki omogoča razlikovanje vrste, skupine ali razreda živih bitij ali predmetov. Tožeča stranka ne izpodbija pomena teh dveh elementov glede na upoštevno javnost, kot ga je ugotovil odbor za pritožbe, in je treba ta pomen potrditi iz istih razlogov, kot so navedeni v izpodbijani odločbi.
- 36 Vendar ne zadostuje, da so opisni en ali več elementov, ki sestavljajo znak; opisnost je treba ugotoviti za znak v celoti, kar v obravnavani zadevi vključuje tudi tretji izraz, in sicer besedo ,limbic‘ (glej v tem smislu sodbo z dne 26. februarja 2016, provima Warenhandels/UUNT–Renfro (HOT SOX), T-543/14, neobjavljena, EU:T:2016:102, točka 29).
- 37 V zvezi s tem se – kot je navedel EUIPO, podobno kot preizkuševalec in odbor za pritožbe – izraz ,limbic‘, kot je med drugim potrjeno v *Oxford English Dictionary*, nanaša na ,limbični sistem‘ (v angleščini *limbic system*), ki pomeni območje možganov, ki vpliva na hormonalno regulacijo in vegetativno živčevje. Tožeča stranka se je v postopku s to opredelitvijo strinjala.
- 38 Vendar je treba ugotoviti, prvič, da – kot pravilno ugotavlja tožeča stranka – kombinacija treh izrazov, ki sestavljajo prijavljeno znamko, za zadevne proizvode in storitve ni običajna.
- 39 Iz različnih opredelitev v slovarju, ki sta jih navedla preizkuševalec in odbor za pritožbe, je namreč razvidno, da se izraz ,limbic‘ v angleščini običajno uporablja kot del znanih izrazov ,limbic system‘ ali ,limbic lobe‘, s katerima je opisan določen del možganov.
- 40 V prijavljeni znamki je bil po eni strani izraz ,limbic‘ odstranjen iz izraza, ki mu običajno daje pomen. Tako je bil izrazu ,limbic‘ odvzet njegov jasen in neposreden pomen.
- 41 Po drugi strani se v prijavljeni znamki pojavlja v kombinaciji s simbolom ,®‘ in izrazom ,types‘, to je v kombinaciji, ki v strukturi angleškega jezika ni običajna ali pogosta.

- 42 Tako se s formulacijo znamke, katere registracija je predlagana – ker kombinacija, ki se nanaša na zadevne proizvode in storitve, ni običajna – ustvarja vtis, ki se razlikuje od tistega, ki ga ustvari preprosta združitev elementov, ki jo sestavljajo, kar lahko povzroči, da znamka za zadevne proizvode in storitve ni opisna (glej v tem smislu sodno prakso, navedeno v točki 21 zgoraj).
- 43 Drugič, ugotoviti je treba, kot prav tako pravilno zatrjuje tožeča stranka, da je izraz ‚limbic‘, ki napotuje na limbični sistem, medicinski izraz, ki se nanaša na nevrologijo in je torej visoko strokoven termin.
- 44 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je odbor za pritožbe zgolj ugotovil, da upoštevna javnost znamko razume tako, kot da se nanaša na različne tipe osebnosti, ki se različno odzivajo na stimuliranje limbičnega sistema.
- 45 Vendar glede na sodno prakso, navedeno v točki 22 zgoraj, ni dokazano, da bo upoštevna javnost, ki ne vključuje zdravstvenih delavcev, izraz ‚limbic‘ takoj brez nadaljnega razmišljanja razumela, kot da se nanaša na del možganov ali celo na del možganov, ki vpliva na hormonalno regulacijo in vegetativno živčevje. Prav tako ni dokazano, da bo upoštevna javnost brez nadaljnega razmišljanja kombinacijo treh delov prijavitelne znamke razumela, kot da se z njo posreduje pomen različnih tipov osebnosti, ki se različno odzivajo na stimulacijo dela možganov, ki vpliva na hormonalno regulacijo in vegetativno živčevje, in torej kot opisno označbo zadevnih proizvodov in storitev ali ene od njihovih lastnosti.
- 46 Nazadnje, to, da bi bile zadevne storitve (iz razredov 35 in 41) lahko namenjene obveščanju o različnih vrstah limbičnih tipov ter da bi podjetjem omogočale določiti najboljšo strategijo za oglaševanje in prodajo glede na različne tipe osebnosti, kot meni odbor za pritožbe v točkah 22 in 23 izpodbijane odločbe, ne zadostuje za to, da bi bilo mogoče prijavljeno znamko za navedene storitve šteti za opisno.
- 47 Poleg tega, da je v prijavitelni znamki vsebovan izraz, ki se uporablja v neobičajni kombinaciji ter ki nima jasnega in neposrednega pomena, namreč ni dokazano, da si povprečen strokovnjak, zlasti na področjih oglaševanja, komercialnega upravljanja in upravljanja človeških virov in podjetij, ko bi naletel na strokovni medicinski izraz, ne bi moral pri sebi vsaj začeti postopka razlage, ki vključuje čas za premislek, da bi razumel pomen prijavitelne znamke za zadevne storitve. Tak postopek razlage pa ni združljiv s priznanjem opisnosti, katere pomen je treba takoj zaznati brez nadaljnega razmišljanja (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2011 v zadevi Psytech International/UUNT – Institute for Personality & Ability Testing (16PF), T-507/08, neobjavljena, EU:T:2011:253, točka 40).
- 48 Prav tako je treba iz enakih razlogov (glej točko 47 zgoraj) opozoriti, da ob predpostavki, da bi se lahko z zadevnimi proizvodi na področjih poslovnega svetovanja in svetovanja pri vodenju človeških virov (iz razreda 16) obveščalo o različnih limbičnih tipih in njihovem ravnanju ter o najboljšem načinu, kako pristopiti k njim, kot meni odbor za pritožbe v točki 21 izpodbijane odločbe, ta ugotovitev ne zadostuje, da bi bilo mogoče prijavljeno znamko za navedene proizvode šteti za opisno.
- 49 Poleg tega je v zvezi s presojo opisnosti prijavitelne znamke, kar zadeva njeno razumevanje s strani širše javnosti, dovolj navesti, da bo glede na zgornje preudarke toliko bolj vključevala postopek razlage, ki ni združljiv z opisnostjo znamke (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2011, 16PF, T-507/08, neobjavljena, EU:T:2011:253, točka 43).

- 50 V zvezi s sodno prakso, na katero se sklicuje EUIPO in v skladu s katero je treba registracijo besednega znaka na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 zavrnil, če vsaj eden od njegovih mogočih pomenov označuje lastnost zadevnih proizvodov in storitev (sodba z dne 23. oktobra 2003, UUNT/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, točka 32), ob upoštevanju zgoraj navedenega zadostuje ugotovitev, da prijavljena znamka nima dovolj jasnega in neposrednega pomena, da bi jo lahko upoštevana javnost za zadevne proizvode in storitve dojemala kot opisno.
- 51 Ugotoviti je treba, da je presoja odbora za pritožbe, da bo upoštevana javnost razumela znak Limbic® Types v smislu različnih tipov osebnosti, ki se različno odzivajo na spodbujanje limbičnega sistema, napačna.
- 52 Odbor za pritožbe je storil napako pri presoji tudi s tem, da je štél, da je navedeni znak dovolj neposredno in konkretno povezan z zadevnimi proizvodi in storitvami iz razredov 16, 35 in 41.“
- 42 Kot je bilo opozorjeno v točki 28 zgoraj, razveljavitvena sodba učinkuje *ex tunc* in zato retroaktivno iz pravnega reda odstrani akt, ki je bil razveljavljen.
- 43 Poleg tega je bilo razsojeno, da se pravnomočnost nanaša samo na dejanska in pravna vprašanja, ki so bila dejansko ali nujno rešena v zadevni sodni odločbi (glej sodbo z dne 19. aprila 2012, Artegodan/Komisija, C-221/10 P, EU:C:2012:216, točka 87 in navedena sodna praksa).
- 44 Tako mora institucija, ki je izdala akt, ki je bil razveljavljen, da bi se ravnala po razveljavitveni sodbi in jo v celoti izvršila, upoštevati ne le izrek sodbe, pač pa tudi njeno obrazložitev, ki predstavlja njeno bistveno podlago. Prav v obrazložitvi je namreč po eni strani natančno opredeljena določba, ki se šteje za nezakonito, po drugi strani pa so v njej navedeni natančni razlogi za nezakonitost, ki je ugotovljena v izreku in jo mora zadevna institucija upoštevati, ko nadomesti akt, ki je bil razveljavljen (glej sodbo z dne 1. marca 2018, Shoe Branding Europe/EUIPO – adidas (Položaj dveh vzporednih črt na čevlju), T-629/16, EU:T:2018:108, točka 102 in navedena sodna praksa).
- 45 V obravnavani zadevi je po razveljavitveni sodbi na podlagi pritožbe, ki jo je tožeča stranka vložila zoper odločbo preizkuševalca z dne 30. maja 2014, postopek ponovno potekal pred EUIPO. EUIPO je moral – da bi izpolnil svojo obveznost, ki izhaja iz člena 72(6) Uredbe 2017/1001, da stori vse potrebno za izvršitev razveljavitvene sodbe – zagotoviti, da pritožba vodi do nove odločbe odbora za pritožbe. Veliki odbor za pritožbe, ki mu je bila zadeva predodeljena, je tožečo stranko z obvestilom z dne 29. maja 2018 obvestil, da meni, da absolutni razlogi iz člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009 nasprotujejo registraciji prijavljene znamke za zadevne proizvode in storitve ter da je pristojen za ponoven preizkus teh razlogov za zavrnitev.
- 46 Veliki odbor za pritožbe se je v izpodbijani odločbi skliceval na člen 72(6) Uredbe 2017/1001 in najprej menil, da je EUIPO vezan na izrek sodbe le, če so dejstva in pravna vprašanja, na katerih temelji, enaka. Trdil je tudi, da je Splošno sodišče v razveljavitveni sodbi menilo, da dokazi, ki so bili predloženi „do zdaj“, ne zadostujejo za ugotovitev absolutnega razloga za zavrnitev registracije iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009, in navedel razloge iz točk 34 in od 45 do 48 razveljavitvene sodbe, ki po njegovem mnenju podpirajo to trditev. Menil je, da se lahko opre na nove dokaze in na določbe člena 95(1) Uredbe 2017/1001, ter iz tega sklepal, da je nov preizkus

primernosti prijavljene znamke za registracijo dovoljen in potreben, ker odločilni razlogi iz razveljavitvene sodbe ne nasprotujejo ponovnemu preizkusu absolutnega razloga za zavrnitev na podlagi novih dokazov. Zato je menil, da je dolžan ponovno preizkusiti navedeni razlog.

- 47 Spomniti je treba, da morajo v skladu s členom 95(1) Uredbe 2017/1001 preizkuševalci EUIPO in v primeru pritožb odbori za pritožbe EUIPO po uradni dolžnosti ugotoviti dejansko stanje, da bi ugotovili, ali je pri prijavljeni znamki podan kateri od razlogov za zavrnitev registracije. Iz tega izhaja, da lahko odločbo utemeljijo z dejstvi, ki jih prijavitelj ni navedel (sodba z dne 19. aprila 2007, UUNT/Celltech, C-273/05 P, EU:C:2007:224, točka 38).
- 48 Poleg tega ima odbor za pritožbe v skladu s členom 45(3) Uredbe 2017/1001 in členom 27(1) Delegirane uredbe 2018/625 pravico, da kadar koli pred registracijo na lastno pobudo ponovno preizkusi absolutne razloge za zavrnitev, če je to ustrezno, vključno s tem, da navede razlog za zavrnitev zahteve za registracijo znamke, ki še ni bil naveden v odločbi, zoper katero je vložena pritožba (sodba z dne 12. decembra 2019, Refan Bulgaria/EUIPO (Oblika rože), T-747/18, neobjavljena, EU:T:2019:849, točka 21).
- 49 Vendar lahko EUIPO izvaja pristojnosti, ki so mu podeljene s temi določbami, le ob spoštovanju svoje obveznosti iz člena 72(6) Uredbe 2017/1001, da stori vse potrebno za izvršitev sodbe sodišča Unije.
- 50 Tako je veliki odbor za pritožbe v obravnavani zadevi ravnal pravilno, ko je po uradni dolžnosti ponovno ugotovil dejansko stanje, da bi ugotovil, ali je v zvezi s prijavljeno znamko podan absolutni razlog za zavrnitev registracije. Vendar je bil v okviru tega novega ugotavljanja po uradni dolžnosti dolžan upoštevati ne le izrek razveljavitvene sodbe, ampak tudi njeno obrazložitev.
- 51 V zvezi s tem je Splošno sodišče – kot sta pravilno navedla veliki odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi in EUIPO v odgovoru na tožbo – zlasti v točkah od 45 do 48 razveljavitvene sodbe, povzetih v točki 41 zgoraj, menilo, da nekatere ugotovitve prvega odbora za pritožbe iz odločbe z dne 23. junija 2015 niso dovolj podprte ali ne omogočajo, da bi se štelo, da je prijavljena znamka opisna. Splošno sodišče je tako menilo, da z njimi ni mogoče podpreti ugotovitve prvega odbora za pritožbe glede opisnosti prijavljene znamke.
- 52 Poleg tega je Splošno sodišče iz razlogov iz točk od 50 do 52 razveljavitvene sodbe, navedenih v točki 41 zgoraj, odločilo o opisnosti prijavljene znamke za zadevne proizvode in storitve, pri čemer je ugotovilo, da zanje ni opisna in da je bil zato zoper registracijo te znamke neupravičeno uveljavljan absolutni razlog za zavrnitev iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009.
- 53 Zato je vprašanje opisnosti prijavljene znamke treba šteti za dejansko in pravno vprašanje, o katerem je bilo z razveljavitveno sodbo dejansko odločeno, v smislu sodne prakse, navedene v točki 43 zgoraj. V zvezi s tem so bili razlogi iz točk od 45 do 48 in od 50 do 52 razveljavitvene sodbe glede neobstoja take opisnosti odločilni za utemeljitev točke 1 izreka navedene sodbe, s katero je bila razveljavljena odločba z dne 23. junija 2015, in so pomenili njeno potrebno podlago. Zato so ti razlogi zajeti s pravnomočnostjo te sodbe.

- 54 Te ugotovitve ni mogoče izpodbiti niti s trditvami EUIPO, da Splošno sodišče v razveljavitveni sodbi ni taksativno opredelilo dejstev, upoštevni za preizkus primernosti te znamke za registracijo, niti s trditvami o obsegu ugotavljanja dejanskega stanja po uradni dolžnosti iz člena 95(1) Uredbe 2017/1001, v skladu s katerimi se nadzor sodišča Unije načeloma opravi izključno na podlagi dejstev in dokazov, ki jih je ugotovil odbor za pritožbe.
- 55 Čeprav namreč razveljavitvena sodba, kot je bilo ugotovljeno, vsebuje razloge, v skladu s katerimi nekatere ugotovitve prvega odbora za pritožbe niso bile dovolj podprte ali niso omogočale, da bi se prijavljena znamka štela za opisno, ta sodba vsebuje tudi razloge, s katerimi so sankcionirane napačne vsebinske ugotovitve tega odbora na podlagi ugotovljenih dejstev. Tako je Splošno sodišče v razveljavitveni sodbi ugotovilo, da je bila pri odločitvi prvega odbora za pritožbe storjena napaka pri presoji glede pogojev za uporabo člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v zvezi z opisnostjo prijavljene znamke.
- 56 Poleg tega pristojnost EUIPO, da po uradni dolžnosti ugotovi dejansko stanje, temu ne more omogočiti, da ovrže dejansko in pravno vprašanje, o katerem je Splošno sodišče dejansko odločilo, v smislu sodne prakse, navedene v točki 43 zgoraj. Okoliščina, da je veliki odbor za pritožbe preizkus opisnosti prijavljene znamke oprl na dejanske elemente, ki jih prvi odbor za pritožbe v odločbi z dne 23. junija 2015 ni upošteval, ne more spremeniti dejstva, da so ugotovitve Splošnega sodišča o opisnosti te znamke iz točk od 50 do 52 razveljavitvene sodbe pravnomočne.
- 57 Poleg tega je treba zavrni trditev EUIPO, ki se nanaša na analogijo med obsegom njegovega ugotavljanja dejanskega stanja po uradni dolžnosti v okviru zahteve za registracijo in postopka za ugotovitev ničnosti zaradi absolutnega razloga za zavrnitev. Okoliščina, na katero se sklicuje EUIPO – da možnost, da se ugotovi ničnost znamke po njeni registraciji, potrjuje, da se je zakonodajalec zavedal, da je mogoče, da ob prvem preizkusu obstoja absolutnih razlogov za zavrnitev niso bila nujno znana ali dokazana vsa upoštevna dejstva – ne pomeni, da lahko EUIPO v postopku registracije znamke ne upošteva pravnomočnosti presoje sodišča Unije v zvezi z opisnostjo te znamke, ki je bila podana v sodbi, s katero je bila razveljavljena odločba odbora za pritožbe, ki se je izrekel v postopku registracije.
- 58 Iz navedenega izhaja, da je veliki odbor za pritožbe s tem, da je zavrnil zahtevo za registracijo prijavljene znamke zaradi njene opisnosti v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009, kršil pravnomočnost razveljavitvene sodbe in tako kršil zahteve iz člena 72(6) Uredbe 2017/1001.
- 59 Zato je treba drugemu tožbenemu razlogu ugoditi.

Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009

- 60 Tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da je kršil člen 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 s tem, da je ugotovil, da prijavljena znamka za zadevne proizvode nima razlikovalnega učinka. Zlasti trdi, da preizkus razlikovalnega učinka te znamke temelji na presoji, ki je bila opravljena že v okviru preizkusa opisnosti navedene znamke, in na trditvi, da je ta znamka opisna.
- 61 EUIPO prereka trditve tožeče stranke in v zvezi s tem napotuje na obrazložitev izpodbijane odločbe.

- 62 Najprej je treba spomniti, da tudi če je Splošno sodišče – v nasprotju s tem, kar je odločil EUIPO – ugotovilo, da znak, ki je predmet prijave znamke Evropske unije, ne spada pod nobenega od absolutnih razlogov za zavrnitev registracije, navedenih v členu 7(1) Uredbe št. 207/2009, razveljavitev odločbe EUIPO, s katero je bila registracija zavrnjena, s strani Splošnega sodišča nujno povzroči, da EUIPO, ki mora ukrepati v skladu z izrekom in obrazložitvijo sodbe Splošnega sodišča, ponovno začne postopek preizkusa prijave zadevne znamke in jo zavrne, če meni, da zadevni znak spada pod kateri drugi absolutni razlog za zavrnitev, naveden v isti določbi (glej sodbo z dne 6. oktobra 2011, *Bang & Olufsen/UUNT* (Upodobitev zvočnika), T-508/08, EU:T:2011:575, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 63 Vsak od razlogov za zavrnitev registracije, ki so naštetih v členu 7(1) Uredbe št. 207/2009, je namreč neodvisen od drugih in ga je treba preizkusiti ločeno (glej sodbo z dne 29. aprila 2004, *Henkel/UUNT*, C-456/01 P in C-457/01 P, EU:C:2004:258, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 64 Zato je veliki odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi upravičeno, kot je poudaril, preizkusil absolutni razlog za zavrnitev iz člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009, v skladu s katerim se ne registrirajo znamke, ki so brez slehernega razlikovalnega učinka.
- 65 V skladu s sodno prakso je treba razloge za zavrnitev razlagati ob upoštevanju splošnega interesa, ki je podlaga za vsakega od njih. Splošni interes, ki se upošteva med preizkusom vsakega od teh razlogov za zavrnitev, lahko odraža ali celo mora odražati različne preudarke glede na zadevni razlog za zavrnitev (glej v tem smislu sodbo z dne 29. aprila 2004, *Henkel/UUNT*, C-456/01 P in C-457/01 P, EU:C:2004:258, točka 46).
- 66 Razlikovalni učinek znamke pomeni, da je ta znamka primerna, da proizvod, za katerega se zahteva registracija, označuje kot proizvod, ki izhaja iz določenega podjetja, in ga tako razlikuje od proizvodov drugih podjetij (glej sodbo z dne 21. januarja 2010, *Audi/UUNT*, C-398/08 P, EU:C:2010:29, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 67 Pojem splošnega interesa, na katerem temelji člen 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009, se očitno zamenjuje z bistveno funkcijo znamke, ki je zagotoviti potrošniku ali končnemu uporabniku istovetnost izvora proizvoda ali storitve, ki ju znamka označuje, in mu omogočiti, da ta proizvod ali storitev brez možnosti zmede razlikuje od tistih, ki izvirajo od drugod (glej v tem smislu sodbo z dne 29. aprila 2004, *Henkel/UUNT*, C-456/01 P in C-457/01 P, EU:C:2004:258, točka 48).
- 68 Poleg tega je treba spomniti, da opisni znaki iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 sicer prav tako – ne glede na možnost pridobitve razlikovalnega učinka z uporabo – nimajo razlikovalnega učinka in da je v skladu s sodno prakso znak, če vsaj eden od mogočih pomenov znaka označuje lastnost zadevnih proizvodov, opredeljen kot opisen v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 in se zato njegova registracija zavrne (glej v tem smislu sodbo z dne 23. oktobra 2003, *UUNT/Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, točki 30 in 32).
- 69 Vendar te sodne prakse s področja člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009 ni mogoče po analogiji prenesti na uporabo člena 7(1)(b) te uredbe, če se razlikovalni učinek prijavljene znamke v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 izpodbija iz drugega razloga, kot je njena opisnost (sodba z dne 3. septembra 2020, *achtung!/EUIPO*, C-214/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:632, točka 36).
- 70 V obravnavani zadevi je veliki odbor za pritožbe navedel, da bo specializirana upoštevena javnost štela, da prijavljena znamka posreduje zgolj informativno dejansko sporočilo, in je ne bo štela za komercialni znak za publikacije iz razredov 16 in 41, storitve na področjih zabave, športa in

kulture ter izobraževanja in rednega usposabljanja iz razreda 41 ter storitve na področjih trženja, poslovnega svetovanja in svetovanja pri vodenju človeških virov, ki spadajo v razred 35, pri katerih gre za vprašanje ustvarjanja in uporabe osebnostnih profilov na podlagi limbičnega sistema.

- 71 Veliki odbor za pritožbe je dodal, da enako velja za strokovno javnost na področjih kulture, športa in zabave, ki naj bi domnevala le, da zadevne storitve upoštevajo najnovejša spoznanja o različnih limbičnih tipih in imajo torej dodano vrednost v primerjavi s tradicionalnimi storitvami iste vrste.
- 72 Poleg tega je veliki odbor za pritožbe zavrnil trditev tožeče stranke, ki je temeljila na sodbi z dne 5. julija 2012, Deutscher Ring/UUNT (Deutscher Ring Sachversicherungs-AG) (T-209/10, neobjavljena, EU:T:2012:347), z obrazložitvijo, da se je zadeva, v kateri je bila izdana ta sodba, nanašala na drugačen znak ter drugačne proizvode in storitve, ter da naj bi se navedeni znak razumel kot domišljjsko ime, medtem ko ima prijavljeni znak jasno opisen pomen.
- 73 Nazadnje, veliki odbor za pritožbe je menil, da zaporedje besed, ki sestavljajo prijavljeno znamko, ne vsebuje nobene grafične ali semantične spremembe, tako da nima nobene lastnosti, zaradi katere bi bila lahko prijavljena znamka kot celota ustrezna za razlikovanje njenih proizvodov in storitev od proizvodov in storitev drugih podjetij.
- 74 Ugotoviti je treba, da je namen razlogov iz točk 70 in 71 zgoraj, na podlagi katerih je veliki odbor za pritožbe menil, da bi se prijavljena znamka razumela kot zgolj informativno dejansko sporočilo, dokazati – odvisno od okoliščin – morebitno opisnost te znamke v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009, ker bi lahko prijavljena znamka v gospodarskem prometu označevala zlasti kakovost, namen ali druge lastnosti zadevnih proizvodov in storitev v smislu te določbe.
- 75 Poleg tega je veliki odbor za pritožbe spomnil, da meni, da ima prijavljena znamka jasno opisni pomen.
- 76 Razlog, naveden v točki 73 zgoraj, po eni strani temelji na napačnih ugotovitvah velikega odbora za pritožbe, da je prijavljena znamka opisna v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009. Po drugi strani kaže, da je bilo uporabljeno napačno merilo za presojo, ali je prijavljeno znamko mogoče registrirati, in sicer merilo, po katerem lahko znak, sestavljen iz opisnih elementov, izpolnjuje pogoje za registracijo, če obstaja opazna razlika med znakom in preprostim skupkom elementov, iz katerih je sestavljen. Tako merilo sicer omogoča izključitev uporabe znamke za opis proizvoda ali storitve, ne omogoča pa, da bi se ugotovilo, ali znamka lahko zagotovi potrošniku ali končnemu uporabniku identiteto izvora proizvoda ali storitve, ki ju označuje.
- 77 Iz navedenega izhaja, da veliki odbor za pritožbe razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ni preizkusil neodvisno od razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(c) iste uredbe in je svojo utemeljitev oprl na premiso, da je prijavljena znamka opisna v smislu zadnjenavedene določbe, zaradi česar ni upošteval splošnega interesa, ki naj bi bil posebej varovan s členom 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009. S tem je napačno uporabil pravo pri uporabi zadnjenavedene določbe.
- 78 Zato je treba četrtemu tožbenemu razlogu ugoditi.
- 79 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba izpodbijano odločbo razveljaviti v celoti, ne da bi bilo treba odločiti o petem in šestem tožbenem razlogu, ki se nanašata na kršitev členov 94(1) Uredbe št. 207/2009 in 96 navedene uredbe. Prav tako ni treba odločiti o tretjem tožbenem razlogu, ki se nanaša na kršitev člena 7(1)(c) Uredbe 2017/1001, ker je, kot je bilo navedeno v točki 53 zgoraj, presoja Splošnega sodišča glede opisnosti zadevne znamke v razveljavitveni sodbi pravnomočna.

Stroški

- 80 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker EUIPO ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži, da nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Odločba velikega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 2. decembra 2019 (zadeva R 1276/2017-G) se razveljavi.**
- 2. EUIPO se naloži plačilo stroškov.**

Papasavvas

Spielmann

Öberg

Spineanu-Matei

Mastroianni

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 1. septembra 2021.

Podpisi